

Lovforslagets Paragraffer samt de stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Højmark): Paa det her foreliggende Lovforslag om Kontorholds-godtgørelse ved Lovbæsenet er den samlede Udgift 167,315 Kr., medens den efter Loven af 30te Marts 1889 er 153,320 Kr. Der er altsaa en Udgiftsforøgelse paa 13,995 Kr., og næsten hele dette Beløb falder paa Kjøbenhavn, nemlig 13,500 Kr., medens der for Toldstederne uden for Kjøbenhavn kun er en Forøgelse af 495 Kr. Af Udgiftsforøgelsen i Kjøbenhavn gaa de 3,000 Kr. til Kontorholdsvederlag for Frihavnens Vedkommende; det er altsaa en aldeles ny Udgift. De øvrige Udgifter ere nærmest til en Forøgelse af Kontorpersonalet ved de forskellige Kontorer her i Kjøbenhavn. Denne Forøgelse finder Udvalget er vel begrundet, idet Forretningerne, som det vil fremgaa saa vel af Anmærkningerne som af de forskellige Stemaer, der følge med Lovforslaget, i de senere Aar ere tiltagene i en meget betydelig Grad, saaledes at Forretningerne paa flere Steder ere voksede med 40—60 pCt. Med Hensyn til Lønningerne til Personalet her i Kjøbenhavn maa Udvalget erkende, at de Lønninger, der foreslaas, ere i fuld Overensstemmelse med den Udtalelse, der findes i den Betænkning, som Folketingets Udvalg afgav 1888—89 om Kontorholdsloven. I denne Betænkning findes der en Fortegnelse over, hvorledes Udvalgets Flertal tænkte sig Lønningerne fordelte ved hvert Kontor, og Udvalget stønner ikke rettere, end at denne Fortegnelse ogsaa er bleven fulgt. Udvalget har derfor ikke fundet nogen Anledning til at foreslaa nogen Forandring i Lønningerne ved de forskellige Toldsteder. Der er, som ærede Medlemmer ville se, stillet to Ændringsforslag under Nr. 1 og 2, som gaa ud paa, at det Kontorholdsvederlag, der er beregnet til Opbevaringskontrolløren ved Frilageret paa 4,000 Kr., skal udgaa. Ved Liden deraf er der af den højtærede Finansminister stillet et Underændringsforslag om, at Summen 4,000 Kroner bliver overført paa to andre Poster paa Lovforslaget, nemlig til Toldkassereren og til Kreditoplagskassereren. Det forhold sig nemlig saaledes, at Kontorbæsenet ved Frilageret hidtil er blevet besørget ved disse to Embedsmænd, og den Sum, der nu er beregnet til Frilageret, bliver altsaa, naar Udvalgsflertallets Ændringsforslag tillige med Ministerens Ændringsforslag bliver vedtaget, overført til de nævnte to Embedsmænd; Forholdet vedbliver derved, som det har været i de

tidligere Aar. — Med Hensyn til Kontorholdsudgifterne uden for Kjøbenhavn, altsaa ved alle Landets øvrige Toldsteder, er, som jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, den hele Forøgelse kun 495 Kr. Jeg vil her navnlig tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Motiverne til Lovforslaget og i det omsendte Cirkulære, der findes aftrykt, er gjort Rede for, hvorledes disse Kontorholds-godtgørelser foreslaas fastsatte. Det har nemlig hidtil været saaledes, at Ministeriet er gaaet ud fra, hvad der efter vedkommende Toldkammers og Overtoldinspektorats Udtalelser maatte anses for nødvendigt til Forretningernes forsvarlige Førelse. Det har været en Skønssag, og derfor have Kontorholds-godtgørelserne tit været lovlig store og større end den Sum, der er bleven forbrugt. Men denne Gang er man „gaaet ud fra, hvad der virkelig er forbrugt ved de enkelte Toldsteder“, og i et Cirkulære, som er blevet tilfjældet Udvalget, er der blevet oplyst, at Paalæg er givet vedkommende Toldembedsmænd om at indsende en Fortegnelse over de Lønninger, de give til deres Personaler, og ligeledes en Kvittering for, at de vedkommende Bestillingsmænd virkelig have oppebaaret denne Løn. Der maa endvidere gives Oplysninger om, hvad der ydes de paagældende af Principalerne selv, hvorimod Oplysninger om de Indtægter, de maatte have ved egen Bestæftigelse, bortfalde. Naar dette er Tilfældet, forekommer det Udvalget, at der er truffet saa betryggende Sikkerhedsforanstaltninger som vel muligt for, at den Kontorholds-godtgørelse, der foreslaas, virkelig svarer til det, der bliver forbrugt.

Som ærede Medlemmer, der have gjort sig bekendte med Lovforslaget, ville se, er der enkelte Steder, hvor Kontorholdsvederlaget i tidligere Tidsrum har været større end den Sum, som virkelig er bleven forbrugt, og man er da gaaet to Veje. Enten har man nebsat Kontorholdsvederlaget til den Sum, der virkelig er bleven brugt dertil, eller, hvor det er et Toldsted, hvor Forretningerne ere tiltagne i betydelig Grad, har man ladet det beholde det oprindelige Kontorholdsvederlag. Paa enkelte Steder har man desuden ladet indtræde en Forhøjelse, og hvad der navnlig har haft Indflydelse i saa Henseende, er Loven om Registreringsbæsenet. Tidligere var der 44 forskellige Indregistreringskontorer her i Landet, men fra 1892 er Tallet blevet indskrænket til 19. Det følger deraf, at de Toldsteder, hvor Registreringen finder Sted, have faaet et betydelig forøget Arbejde, hvorfor man paa disse Steder har forhøjet Kontorholdsvederlaget. Udvalget har, som